

ACTA TROBADA SOCIS I SÒCIES PLA IMPULS

DATA: 18/07/2022

Assistents: Mireia Cots, Rosa Casas, Berta Baliu, Héctor Puigdomenech, Emma Villavecchia, José Maria Maldonado, Catherine Allard, Laura Bataller, Marina Quera i Hansel Nezza.

Junta: Marta Piñol, Guille Vidal-Ribas, Xevi Dorca, Júlia Faneca

Equip: Cèsar Compte, Aina Bujosa, Martín Zaragüeta, Gemma Daban

Xevi Dorca dona la benvinguda als assistents i introdueix la sessió.

L'objectiu és debatre què necessita la dansa en el proper període i s'introdueix d'on venim, per tal de valorar el recorregut i saber on s'ha de posar l'economia en un futur. S'informa que el 19 de juliol tindrà lloc la primera reunió del proper Pla d'Impuls de la Dansa.

Es fa una roda de presentacions de tots els assistents, i Cèsar Compte presenta l'equip de l'APdC i els membres de junta i anuncia eleccions pel pròxim any. Xevi Dorca convida a presentar candidatures.

Es demana a cada persona assistent que es presenta que faci un propòsit de futur:

Emma Villavecchia ha comentat que assisteix a la trobada amb un desig d'aprendre, més que d'intervenir.

Rosa Casas anuncia que té dues propostes concretes a fer.

Laura Bataller creu que hi ha un buit en el futur de la dansa perquè els estudiants de dansa es projecten cap a fora.

Berta Baliu creu que hi ha mancances en certs sectors de la dansa i que hi ha altres danses més minoritàries que s'han de tenir en compte.

Catherine Allard vol obrir-se a persones que treballen la dansa a altres comarques i escoltar altres visions.

Marta Piñol vol conèixer més de prop el Pla d'Impuls.

Héctor Puigdomènech vol aportar si pot, és la veu més jove.

Jose Maldonado vol conèixer una mica més a la gent. Vol connectar amb la dansa de la ciutat, aportar i aprendre.

Guille Vidal-Ribas ve amb la idea de connectar la gent. Respecte a la trobada, no ve amb cap proposta, però té expectatives de com s'ha de gestionar el Pla d'Impuls.

Mireia Cots ve del món de l'educació, creu que hi ha grans mancances de com l'educació tracta la dansa.

Júlia Faneca vol veure cares conegudes i retroalimentar-se perquè juntes es construeixi alguna cosa.

Cèsar Compte explica que hi ha un pressupost que el Govern destinarà on el sector vulgui entre el 2023 i el 2026. Hi ha altres actors que intervenen en el Pla d'Impuls: l'Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya, l'Associació de Companyies Professionals de Dansa de Catalunya, el Mercat de les Flors, el Festival Sismògraf, l'Institut Ramon Llull.

Els puntals d'aquest futur pla són:

- Producció/ Creació
- Difusió/Circuits
- Educació/Públics

L'anterior Pla d'Impuls neix perquè els índex de programació i de contractació de dansa són molt baixos i es creu que es necessita una economia perquè els ajuntaments programin dansa.

L'ex-Conseller de Cultura Santi Vila va proposar crear una companyia internacional de dansa sense incrementar el pressupost destinat a Cultura, o sigui, traient pressupost d'altres projectes. Davant d'aquesta idea, el sector va plantejar una nova proposta i va aturar la creació de la companyia internacional de dansa, es va traçar una acció global de país on l'objectiu era recuperar els índexs de contractació.

Les sis accions van ser:

1. **Fem Dansa.** Un circuit integrat per municipis petits per fer una programació específica de dansa de companyies catalanes i activitats formatives de creació de públics. Es va dotar d'un pressupost als Ajuntaments i els mateixos Ajuntaments també s'implicaven econòmicament.
2. **Parelles de ball.** Afavorir la creació i consolidació d'accions promogudes entre el municipi i els professionals de la dansa.
3. **Tots Dansen.** Reforçar i incrementar el compromís de la dansa amb l'educació, les escoles i la comunitat i impulsar projectes educatius i d'accions de proximitat que permetessin la transmissió dels valors que pot aportar de manera intrínseca la dansa com a art.
4. **Pro365/Sismo.** Proporcionar als programadors dels equipaments públics i privats de Catalunya coneixement i eines sobre la dansa per fer-la més present en les programacions culturals de les ciutats i, per tant, en la vida dels seus habitants.
5. **Programa de televisió "Ballar"** on els mitjans de comunicació donaven suport a la Dansa. S'obria un canal de difusió de la dansa als mitjans de comunicació públics per fer-la propera i visible.
6. **Producció Nacional de Dansa.** Donar suport als creadors i ballarins de Catalunya per a la creació d'una producció nacional de dansa de mig/gran format amb projecció nacional i internacional.

Mireia Cots opina sobre el projecte Tots Dansen i creu que tenia la seva lògica al Mercat de les Flors, però quan s'ha descentralitzat, en ocasions els artistes no han sabut com transportar-ho perquè cada lloc té una realitat diferent i a vegades no s'adapta. El coreògraf no troba moltes vegades les eines per aplicar-ho al territori.

Totes les accions del Pla d'Impuls es van desenvolupar durant els primers tres anys i algunes han continuat, com el Fem Dansa i Parelles de Ball.

Va sobrar un pressupost de la producció nacional i es va revertir a alguns ajuntaments perquè ho destinessin a la dansa i a la contractació de grans peces per a teatres A3. En aquests espais entraran tres projectes en gira.

El 19 de juliol es farà l'avaluació de cada un dels projectes del Pla d'Impuls anterior i la valoració és bona perquè ha revertit completament en el sector.

Xevi Dorca explica que s'han presentat més de cent projectes a l'Especial Dansa Viladecans i d'aquests se'n presentaran vint. Afegeix que s'està en converses de cara al proper mercat estratègic entre l'Associació de Companyies Professionals de Dansa, l'Associació de Professionals de la dansa de Catalunya, el Col·lectiu de Distribuïdores d'Arts Escèniques de Catalunya i el gremi de productores. Tots aquests projectes acaben afectant transversalment al sector.

Entra a la trobada Marina Quera, en representació del ballet contemporani de Catalunya, amb l'objectiu de veure el què s'exposa i proposar.

Xevi Dorca informa de dues propostes respecte a la trobada que han fet dues sòcies de l'APdC via correu electrònic perquè no poden ser presents a la trobada:

- Cecilia Colacrai proposa posar accent a la difusió i a públics.
- Gloria Llevat proposa més ajudes i beques a les companyies independents per a poder potenciar els seus projectes.

Rosa Casas intervé:

Comenta que ve del món de l'educació i té dues propostes. Abans, explica que en el municipi cada vegada que hi ha un canvi de polític t'has d'anar a legitimar de nou, i això és un desgast. Proposa crear un grup de savis que sigui el que decideixi, per sobre dels canvis polítics.

Xevi Dorca explica que es va crear el CONCA amb aquesta voluntat que fos independent de polítics, però no ho va ser. Es va desenvolupar l'estatut de l'artista amb el CONCA, però no hi ha un consell de la cultura independent dels partits polítics.

Rosa Casas creu que hi ha d'haver un pacte social del sector, perquè els polítics no decideixen per ells. Cal empoderar a la gent que en sap, hi ha d'haver una força social que tiri cap aquí.

Guille Vidal-Ribas intervé per dir que aquesta és la idea que hi ha amb un Pla d'Impuls, donar diners al sector privat perquè les polítiques les decideixi el sector. Creu que el problema de base és que enlloc de fer política pública s'opti per donar la decisió al sector. No hauria de passar que l'APdC gestioni i destini recursos a la producció del Fem Dansa. Està fent la feina que hauria de fer un altra.

Xevi Dorca explica que la plataforma Cultura de Base intenta fer lobby i incidir en les polítiques públiques perquè no tot el poder de decisió recaigui en l'administració.

Rosa Casas explica les seves dues propostes:

1. Des del món de l'educació creu que el territori està desemparat. Tot el mapa de com s'estudia la dansa a Catalunya és un desgavell. Hi ha en el territori una sèrie d'instituts

que fan el batxillerat artístic, però no hi ha aules, ni professionals, ni danses en aquests batxillerats. Una proposta seria que des del Departament d'Educació creessin un bossa de diners per oferir-la als instituts amb batxillerats artístics i que alhora aquests instituts busquessin l'oferta a les escoles de dansa. Afegeix que està bé portar coreògrafs als instituts per iniciar alguna cosa, però venen dos mesos i després s'esfumen, i això no serveix.

2. Proposa organitzar els estudis de dansa de perquè la gent de territori no hagi d'anar a Barcelona a estudiar dansa. El primer cicle del professional que no s'hagi de començar als 12 anys i que el puguin fer al territori.

Mireia Cots intervé per parlar sobre el grau de pedagogia de la dansa de l'Institut del Teatre. Aina Bujosa explica que aquest debat es porta des de la comissió d'educació de l'APdC i com que aquest no és l'objectiu de la trobada d'avui, emplaça a les persones interessades a entrar a la comissió.

Berta Baliu intervé, creu que el tema educatiu s'ha de plantejar d'alguna manera dins el Pla d'Impuls.

Xevi Dorca comenta que aquest tema no es tracta dins el pla d'impuls, i que hi ha altres canals.

Cèsar Compte afegeix que el fet de que hi hagi un projecte educatiu sí que ha d'entrar en el Pla d'Impuls.

Laura Bataller intervé i pensa que hi ha un buit i que no s'està cuidant els estudiants de dansa. Intenta portar els seus alumnes al teatre cada vegada que es programa dansa per donar-los-hi l'oportunitat. És el primer públic que anirà a veure dansa. S'han posat molts diners a generar un públic que al final no ha sortit, s'ha abocat a un lloc que no ha acabat generant res, i en canvi els que s'estan formant no es cuiden.

Xevi Dorca resumeix que el primer Pla d'Impuls incidia amb tot això a través del Tots Dansen, pel què es comenta aquí cal reformular aquest projecte.

Marina Queda intervé per dir que la dansa ha d'entrar a les aules i falta pressupost en aquest sentit. Fa la comparació amb altres països on això s'ha fet amb la música i la dansa.

Catherine Allard intervé, creu que és molt important repensar el Tots Dansen. No funciona que el mateix coreògraf vagi per diferents parts del territori, cada lloc té la seva realitat i la seva gent. La sensació és que no aprenen i que fan el que ja saben fer, i cal que aprenguin quelcom més del que ja saben (futbol, esports, etc.).

Cèsar Compte convida que les persones interessades entrin a la comissió d'educació de l'APdC.

Guille Vidal-Ribas demana emprar torns per poder tancar propostes i que la jornada de treball serveixi per generar contingut. Creu que amb el Pla d'Impuls no es pot canviar la política pública, es poden només demanar accions. Tots Dansen tenia una idea antiga i totalitària, però cal buscar un altre espai per debatre aquest tema.

Xevi Dorca proposa que es miri què ha funcionat del primer Pla d'Impuls i s'incideixi en aquest tema.

Júlia Faneca intervén: voldria fer entrar els espectacles de dansa a entrar al Programa.cat. que els ajuntaments tinguin encara més ajudes per programar a través del Programa.cat. Funciona molt per boca orella però altres es basen en la llista de recomanats i allà no hi ha dansa. Mirem com fer perquè la dansa tingui més presència al Programa.cat.

Berta Baliu diu que caldria reformular l'accés a la plataforma. Ha de presentar una carta de compromís per poder entrar. Això delimita molt però les 5 que surten de dansa són les que ja estan al TNC i al Mercat. Cal que puguin entrar altres companyies. El Programa.cat potser també podria funcionar a Barcelona. Diu que no la van poder contractar per Programa.cat.

Cèsar Compte diu que no tots els ajuntaments poden accedir a Programa.cat però si a un conveni triennal en el que tu et compromets a fer actuacions de carrer. L'ajuda es valora a partir d'aquí. La resta de municipis sí que entren.

Xevi Dorca diu que Programa.cat no funciona.

Marta Piñol pregunta per què hi ha ajuntaments que no els interessa Programa.cat.

Cèsar Compte diu que comprar la dansa més barata no funciona. Aquí cal anar a la base, educació, els programadors... Caldria acompanyar aquests programadors i que entenguin la necessitat de programar dansa. Les xifres de contractació de 2021 són molt baixes.

Xevi Dorca diu que tindrem una nova radiografia amb l'Especial Espai de Dansa de Viladecans, veure quin tipus de propostes i companyies s'han presentat. El que està clar és que no hi ha prou programació. Caldria que els municipis estiguessin obligats a programar dansa. És una obligació del programador acostar la cultura.

Mireia Cots diu que va veure un espectacle a un poble petit i faltava gent, estava a anys llum de l'arrelament que caldria.

Rosa Casas diu que caldria emmirallar-se amb França. Les companyies tenen gira a teatres grans i tots els instituts de l'entorn estan treballant-ho. A Celrà, que cuidem molt la dansa i tenim estructures, i la canalla no estan acostumats a veure dansa, no estan acostumats i caldria que ho estiguessin més. He rebut moltes vegades petites companyies que prefereixen que paguis menys abans que no pas amb el Programa.cat. Triga molt en arribar.

Xevi Dorca diu que a França a cada regió tenen un espai i un circuit amb el qual s'assegura aquesta gira. Caldria tornar a proposar un programa de residències. Amb això descentralitzem, aportem un acompanyament al poble que acull la companyia, i veure si poden desplegar un acompanyament per girar per espais propers. 8 o 10 companyies poguessin desenvolupar els projectes a un o dos anys vista. Ara es fa de forma privada però volem que la Generalitat posi aquesta economia.

Guille Vidal-Ribas. En relació el Pro365. Formada per voluntaris. Vaig tenir la sort que aquest grup veies un bolo meu i d'aquí van sortir molt més bolos. Funciona però cal veure si amb aquestes residències apareixen bolos després. Em pregunto si en el Sismo Pro va sortir aquest punt i veure si pot fer-se una tasca de pedagogia convidant a gent de França, per exemple, i ensenyar referents de com vehicular accions vinculades al lloc, adreçades a programadors. Més enllà d'accions puntuals, caldria fer un circuit d'accions, per poder llaurar quelcom que doni fruits.

Rosa Casas confirma que estaria molt bé conèixer referents francesos que ja ho han fet.

Catherine Allard diu que els teatres a França tenen escoles i associacions connectades que treballen la part educativa. És com una obligació pel teatre aquesta part educativa. Fem tallers, xerrades...i ho demana el teatre. Això és senzill i estaria bé aplicar-ho aquí.

Cèsar Compte diu que més que emmirallar-nos cal fer quelcom nostre. La realitat de Catalunya és omplir butaques. Caldria fer-los canviar, acompanyar a que aprenguin que pot haver molt més al voltant de les funcions. Els hem de convèncer que amb la seva activitat poden fer moltes més coses que omplir butaques. Hi ha teatres que ja ho fan però són pocs. Els nostres aliats són els programadors. El Pro365 (igual que Esfera Circ) ha servit perquè vegin que poden fer moltes més coses. Aquesta comunitat l'hem tingut abandonada. Margarida Torguet i Tena Busquets deien que s'ha generat una escola de la vida.

Marina Quera diu que seria important una mica de risc per apostar per dansa d'aquí.

Marta Piñol diu que el projecte que entrés al centre, més que potenciar la creació (que això ja passa), anés vinculat a una espècie de mapa de ball. Que estigués obligat a generar aquest mapa. Dos projectes l'any que passessin per cada centre. Projectes pensats per la dimensió del territori. Accions connectades.

Laura Bataller diu que hi ha més projectes educatius dins els teatres. A França fan feina a nivell de territori. Si la dansa és present al teatre amb aquesta xarxa és més fàcil incidir-hi. Està poc dibuixat el mapa de propostes com Danseu o Natures, propostes vinculades al territori. Ella donaria més visibilitat a aquests projectes. Desconec què passa a l'Alt Urgell, i seria ideal tenir una base de dades, una bossa de dansa, en formació, en projectes escènics, en festivals, en companyies... Que poguéssim veure més enllà de les deu que ja coneixem. Pugués tenir accés pels agents i programadors, inclús escoles. Una bossa accessible per tots ells. Cal més difusió.

Marina Quera destaca que de fons el problema és la visibilitat, i caldria incloure-ho.

Laura Bataller diu que els espectacles de clàssic esgoten entrades i contemporani costa molt vendre entrades. A la gent li costa veure dansa i per això la veiem al carrer però cal fer que entri als teatres.

Marina Quera diu que el programador sap on ha d'anar per trobar dansa però no s'atreveix.

José Maldonado assegura que els artistes catalans de flamenc es formen aquí però la carrera la fan fora. Han de marxar perquè aquí és més complicat. Abans estava Incepción Danza, però ara, més enllà de José Manuel Álvarez, no hi ha res. Ens estem perdent generacions. Aquí a Catalunya es fa de forma molt amagada. I penso que som igual de creatius, artistes, ballarins i catalans. José Maldonado vol preparar a una cantera de gent jove.

Xevi Dorca diu que ens oblidem d'una cosa: els professionals. Necessitem companyies que tinguin estabilitat, que puguin donar feina als intèrprets. Necessitem crear estructures estables perquè es pugui crear, tenir equips estables. Els intèrprets es fan autònoms fora de la llei perquè no hi ha un marc estable. El Pla d'Impuls té a veure amb aquesta estabilitat per a les companyies. Cal crear aquesta indústria, entrem en un marc on ens hem de desenvolupar com a empresa. Per això parlàvem de residències on les companyies es puguin desenvolupar en un marc. No hem de perdre de vista que el teixit de companyies necessita una certa estabilitat i que el Pla d'Impuls ho ha d'acompanyar i donar feina als artistes.

Catherine Allard assegura que hi ha molta gent que torna i que són ara molt potents. Què faran? Tornaran a marxar?

Rosa Casas es pregunta si cal que les companyies o els teatres facin tallers. Ja hi són les escoles perquè la gent aprengui a ballar. A UK les companyies comenten els seus espectacles, això entraria dins els programes educatius. No és un assaig obert, els coreògrafs i ballarins es permeten parar i anar explicant. Es podria crear una xarxa al territori, es podria donar feina a través d'aquí a aquesta gent que està tornant.

Xevi Dorca afirma que el propi creador ha de tenir l'interès en aquesta vessant formativa. El projecte creatiu ja per si mateix té molt valor, que s'envolti d'altres coses pot ser feixuc per a qualsevol.

Guille Vidal-Ribas defensa que no vivim als 90, i que hem de ser realistes: estem tirant un salvavides als artistes ara i s'ha de fer lobby. Hem d'anar a salvar els professionals, i no als programadors. No és partidari d'educar els programadors, cal fer pressió perquè facin la seva feina bé. Tenim una urgència els professionals i no pas els programadors. La nostra urgència és que ens programin, hem de ser estratègiques però no és funció del professional educar en la dansa, no pot ser només la nostra missió això. Ha de ser una missió compartida.

Com en aquest disseny de pla d'impuls s'han de representar les distribuïdores i productores? Hi ha molts projectes que també poden donar feina. I descarreguem dels creadors la feina de la producció i distribució.

Berta Baliu intervé el sistema de residències podria tenir una visió més àmplia: residències amb tot tipus de localitzacions, espais grans, petits, totes les modalitats, creació, creació i pedagogia. Que fos el màxim d'obert i que aquesta articulació de residències es vinculés a productors, a companyies, distribuïdores i que una part de tot plegat fos subvencionat des del Pla d'Impuls. L'objectiu seria un circuit de residències a nivell català on hi entressin moltes companyies.

Laura Bataller intervé: el què plateja la Berta també es pot vincular a nivell de pressupost amb els Ajuntaments.

Cèsar Compte explica que La Producció Nacional de Dansa és una proposta de la Generalitat i els municipis amb teatres A3 per contractar espectacle de gran format. Aquí hi ha una aposta important de la Generalitat per donar-hi suport. El Mercat de les Flors opina que ha posat uns diners en unes produccions i que no volen que morin un cop han fet tres espectacles.

Hans intervé i creu que cal trencar amb el concepte de secta de la dansa perquè ens aïllem de la gent que no fa dansa. La gent que no fa dansa no es vol gastar 30 € en una cosa que no coneixen, cal comunicar i la gent que no es del sector no s'apropa a la dansa si aquesta no surt de la televisió. S'hauria de treballar el concepte des de contactar, contaminar, sortir de la bombolla sectària. Caldria impulsar des de l'educació, des de la generació de públic i les estratègies de residències.

Marina Queda creu que el creador té feina a crear i cal tenir un espai estable per crear un producte bo. Hi ha d'haver un marc legal perquè l'empresa pugui contractar, perquè el talent no marxi, perquè l'empresa cultural es pugui desenvolupar, espais estables per a crear i la visibilitat via educació i programadors.

Finalitza la reunió.

